

121RO-CELE SAPTE TRAMBITE SI STRIGATUL LUI DUMNEZEU PENTRU SALVAREA OCCIDENTULUI - Plangeri4-5 Ieremia33-34 Psalm22 Ezechiel9 Daniel9

Tema a fost înregistrată la data de 17/09/2023.

Pacea lui Cristos, iubiți frați și dragi ascultători, toți cei care vor auzi aceste cuvinte! Ne aflăm astăzi în ziua solemnă a trâmbițelor și, în același timp, în cea de-a 571-a zi de război între Rusia și Ucraina sau între Est și Vest, între Orient și Occident. Ne aflăm astăzi după un an și jumătate de război, un război care, timp de multe decenii, a fost temut, dar care nu s-a întâmplat. Timp de 70 de ani a existat teama unui conflict între Rusia și Occident și nu s-a întâmplat până acum, pentru că Domnul a vrut să dea o perioadă de pace Occidentului pentru a se pregăti pentru marele conflict din zilele din urmă și acum a trecut aproape un an și jumătate de la începerea acestui război și Occidentul încă nu s-a trezit așa cum ar fi trebuit să se trezească. Ne aflăm în această zi solemnă a trâmbițelor în care Domnul vrea să lăsăm orice lucrare, orice ocupație și să fim atenți la cuvântul Său și la semnele vremii, căci El a spus: "semnele vremii le puteți deosebi, dar semnele timpului nu le puteți deosebi?" Adică, semnele despre profețiile, despre evenimentele pe care le anunță cuvântul lui DUMNEZEU, cum de nu le putem discerne? Și spunea asta pentru că oamenii trebuiau să privească în jur, să se uite la ceea ce se întâmplă, pentru că nimic nu se întâmplă fără ca DUMNEZEU să știe, fără ca DUMNEZEU să îngăduie acest lucru în această lume. Așadar, ne aflăm în această zi a trâmbițelor, a doua zi a trâmbițelor în acest război care nu are un sfârșit prevăzut. Nimeni nu-i poate vedea sfârșitul acum, iar noi ne întrebăm în legătură cu trâmbițele, de ce a pus Domnul aceste festivități în toamnă? Cu ce scop? Noi știm, cei care am studiat acest lucru, că sărbătorile sau solemnitățile de toamnă anunță evenimente finale, evenimentele ultimelor zile care vor avea loc în toamna acestei lumi, ca să spunem așa, la sfârșitul acestei lumi, vor avea loc la sfârșit, vor avea loc înainte de ziua judecării lui DUMNEZEU, acea zi pe care DUMNEZEU o cunoaște, spune Biblia, o zi în care nu va fi nici lumină, nici întuneric, o zi în care El îi va pedepsi pe toți cei care și-au adunat pentru ei o comoară de pedeapsă și, potrivit cuvântului lui DUMNEZEU, Domnul va lăsa pe pământ o rămășiță atât de mică la număr încât cuvântul lui DUMNEZEU spune că este mai rară decât aurul din Ofir. Așadar, știm că acest lucru se va întâmpla; omenirea va pieri în cea mai mare parte. Majoritatea, cea mai mare parte a omenirii, va fi dintre cei care au ales partea stângă, ei nu au ales ceea ce a ales Maria; Maria a ales partea bună care nu va fi luată, în timp ce majoritatea va alege partea rea, va alege să fie rea, să fie egoistă, să primească semnul fiarei și așa mai departe, dar Domnul va lăsa, totuși, o rămășiță. Domnul va avea un popor care va locui, în dreptate, în această lume așa cum a lăsat scris. Am înregistrat ieri o temă despre trâmbițe și continuăm în același ton vorbind despre ceea ce se va întâmpla conform cuvântului pe care Domnul ni l-a dat astăzi. Este important ca, înainte de a asculta această temă, să puteți asculta și tema de ieri, nu doar aceste teme; dacă este prima dată când vreun ascultător ascultă această temă sau acest canal, este necesar ca acesta să poată asculta temele de la începutul războiului până acum, sau cel puțin de la tema 94 până acum, dar fericiți cei care pot

asculta totul pentru a vedea cum DUMNEZEU a dat rază de lumină după rază de lumină și a ajutat la înțelegerea realității acestei situații profetice a Apocalipsei, o situație pe care o trăim în lumea de astăzi, o situație pe care puțini dintre cei care au studiat profețiile și-au imaginat-o, crezând că sfârșitul va veni din cauza papei, deși nu am înțeles niciodată această contradicție în interpretarea din vechime, contradicție despre cei care vor distruge pământul și rolul papei și rolul celor care vor distruge pământul. Papa nu va distruge pământul, cu siguranță, pentru că nu are armată, cine va distruge pământul? Iar cei pe care îi vedem că vor să distrugă pământul, toți sunt împotriva creștinismului, toți persecută creștinismul, deci nu-l vor accepta niciodată pe papă, asta e clar. Planul lor nu este unul religios, ci unul economic. Planul comuniștilor este de a impune o nouă ordine mondială privind comerțul în această lume, în timp ce planul papei este unul religios. Există o contradicție aici pe care nu știu cum s-ar putea explica. Așadar, Domnul ne-a dezvăluit în mod clar cine este Babilonul, ce este semnul fiarei, ce sunt trâmbițele, ce sunt sigiliile, ce sunt cele șapte biserici din Apocalipsa. El ne-a dezvăluit aproape totul din Apocalipsa. Mai sunt încă porțiuni pe care în curând, probabil, le vom înțelege, pentru că ne aflăm deja în timpul prezis în Daniel, capitolul 12, timpul sfârșitului, când toate acestea vor fi înțelese. Suntem în acest timp în care doar cei care își sfințesc viața vor înțelege sau vor accepta auzind, pentru că Biblia anunță un al treilea Ilie, anunță o voce care va anunța acest lucru. Alții care vor auzi, așa cum L-au auzit pe Domnul Isus Cristos, unii au crezut, alții nu au crezut. Am vorbit ieri despre trâmbițe și am arătat că cele șapte trâmbițe sunt strigăte de război ale mării curve sau ale Babilonului, ca să spunem așa, sunt strigăte de război ale acestei a patra fiare împotriva Occidentului. Sunt șapte strigăte de război, în special cele ale Chinei, China conducând peste aliații ei, dar totul începe cu China. Am arătat despre acest instrument care se folosește, între ghilimele, dar cuvântul folosește această metaforă a trâmbiței, dar trebuie să știm că nu este vorba de trâmbița sanctuarului. Trâmbița sanctuarului este suflată de profeții Săi, de preoții Săi, de cei care predică adevărul și demască păcatele Babilonului, potrivit lui Ellen White. Aceasta este o trâmbiță sfântă, o trâmbiță care anunță adevărul, și este o trâmbiță lungă, are aproximativ un metru, în timp ce aceste trâmbițe care sunt suflate de către prostituată, acele șapte trâmbițe, sunt trâmbițe mai mici, sunt trâmbițe chinezești. Sunt trâmbițe care nu sunt făcute din argint, ci din lemn și aramă. Ambele tipuri de trâmbițe au un sunet foarte, foarte puternic. Cel mai puternic sunet dintre toate instrumentele muzicale este sunetul trâmbiței, de aceea trâmbița a fost aleasă ca instrument de război. Este cel mai pătrunzător sunet, este un sunet ascuțit și pătrunzător. Și știm din Biblie că, în Vechiul Testament, o vom citi. În Isaia, capitolul patruzeci și doi, avem câteva cuvinte inspirate despre acest timp. Vom citi de la versetul doisprezece încoace, care sună așa: "Dați slavă lui EU SUNT și predicați laudele Lui în insule. EU SUNT va ieși ca un uriaș și ca un om de război va stârni gelozie. El va striga, se va lupta cu dușmanii săi. Din vechime am tăcut, zice Domnul. Am tăcut, m-am abținut, dar voi striga ca o femeie în travaliu. Voi pustii și voi mistui împreună. Voi face munții și dealurile pustii. Voi face să se usuce toată iarba lor. Voi transforma râurile în insule și voi usca iazurile, și voi duce pe orbi pe cărări pe care nu le știau. Îi voi face să calce pe cărări pe care nu le-au cunoscut. Voi preface înaintea lor

întinericul în lumină, și împrejurimile în câmpie. Aceste lucruri le voi face și nu-i voi părăsi. Se vor întoarce înapoi, și vor fi foarte încurcați cei ce se încred în chipuri cioplite și spun chipurilor turnate: Voi sunteți dumnezeii noștri.

Aceste cuvinte au fost rostite pentru sfârșitul lumii, mai bine zis pentru sfârșitul trâmbițelor, când Domnul se va întoarce împotriva adevăraților Săi dușmani, împotriva celor care se închină la statui, împotriva tuturor dușmanilor împărăției Sale și ai caracterului Său, iar apoi, după ce va trece strâmtorarea peste Occident, va schimba cursul războiului și se va ridica pentru a pedepsi fiara, balaurul și prostituata, sau falsul profet. Potrivit Apocalipsei, acest lucru se va întâmpla după cele șapte trâmbițe. Dar aici se spune că, după cele șapte trâmbițe, când va face acest lucru, El va striga, pentru că s-a abținut mult timp, dar în cele din urmă va striga ca o femeie în travaliu. Atunci înțelegem semnificația sunetului trâmbiței lui DUMNEZEU. Este un sunet de război și el, de salvare, mai degrabă, ca cea în travaliu, care are probabil cel mai puternic strigăt dintre strigătele femeilor. Și va suna din trâmbița glasului Său, pentru că Biblia spune că glasul lui DUMNEZEU este ca o trâmbiță, este ca un glas de trâmbiță. Isus Cristos va veni și va striga cu glasul Său, care este ca o trâmbiță, iar cei morți în Cristos vor învia. Dar înainte de asta, DUMNEZEU își va da glasul împotriva acestei curve după ce curva își va da glasul, va striga de șapte ori sau va sufla în acea trâmbiță chinezească de șapte ori și după ce va biciui lumea sau Occidentul de șapte ori. Acest fel de acțiune a lui DUMNEZEU l-am cunoscut dintotdeauna și, despre aceasta, Domnul ne-a vorbit chiar și în această zi. În această zi ne-a dat Plângerile 4 și 5, ne-a dat Psalmul 22, și Ieremia 33 și 34. Să citim în ordine, nu tot, dar câteva versete, pentru a înțelege imaginea de ansamblu, pentru a înțelege mesajul pe care DUMNEZEU vrea să îl înțelegem în această zi a trâmbițelor. Plângerile 4, să citim exact de unde începe în aceste pagini, de la versetul 8. Să citim versetul 2 pentru a înțelege că este vorba despre Sion. "Copiii Sionului, prețioși și prețuiți mai mult decât aurul curat, căci sunt socotiți ca niște vase de lut, lucrare a mâinilor olarilor!" Înțelegem că răul despre care este vorba în Plângeri este răul împotriva lui Israel, răul care s-a abătut asupra Ierusalimului și asupra întregului Iuda, în acea vreme, pentru că toate cetățile lui Iuda au fost luate și distruse în acea vreme când Nebucadnețar a atacat, pentru că DUMNEZEU l-a trimis să distrugă. DUMNEZEU l-a folosit pentru a pune capăt acestei răutăți, păcatului și apostaziei care era în Israel. Am explicat că aceste nume au o semnificație spirituală, așa cum se spune în Galateni 4:25. "Căci Agar este Sinai, muntele Arabiei, care corespunde Ierusalimului, care este acum în robie cu copiii ei". Versetul anterior spune: "Care lucruri sunt o alegorie". Adică se vorbea despre Avraam, Agar și Sara. Apoi spune că "Care lucruri sunt o alegorie, căci acestea sunt cele două legăminte, cel de pe muntele Sinai care naște pentru robie, care este Agar". Adică, o persoană, o femeie, o soție, Agar, are un sens alegoric, un sens spiritual. Ea înseamnă altceva. Și apoi se spune: "Căci Agar este Sinai". Adică, numele acestei femei este Sinai, muntele din Arabia. Dar Sara este adevăratul Ierusalim din vremea lui Pavel și de astăzi, adică biserica spirituală. Căci el a spus că evreii nu sunt cei de sânge, sau copiii lui Avraam, ci cei de caracter, cei de spirit. Acest lucru se vede în următorul verset, 26, unde spune: "Dar Ierusalimul cel de sus este liber". Dar nu vorbește despre Ierusalimul din ceruri, ci

despre cei ale căror minți sunt acolo sus, pentru că în Noul Testament se spune că adevărații israeliți, cei care au caracterul lui Cristos, mințile lor trebuie să fie în Ierusalimul de sus. Deci înțelegem că realitatea nu este cea literală, ci că tot ceea ce este din vechime are un simbolism, are o semnificație spirituală. Sunt practic profeții sau tipuri care anunță antitipuri. Iar Ellen White spune, în Tragedia Veacurilor, capitolul unu, că ceea ce s-a întâmplat cu Ierusalimul de odinioară, acum două mii de ani, în anul șaptezeci, se va întâmpla în această lume la nivel mondial. Iar în lume, am arătat, Ierusalimul sau Israelul este Occidentul, pentru că Israelul era o țară care avea o constituție teocratică, o constituție bazată pe Scriptură, pe adevăr, pe Împărăția lui DUMNEZEU, să spunem. Constituția lor era bazată pe cele zece porunci și pe statute și oferea toate beneficiile împărăției veșnice a lui DUMNEZEU. Aceste beneficii nu pot fi găsite în comunism sau în orice dictatură, ci doar în Occident, așa cum ar trebui să fie Occidentul, adică în forma perfectă de democrație, sau capitalism, sau cum vrem să numim această formă de guvernare la nivel politic, chiar dacă ei nu știu ce spune Biblia. Cu siguranță că cele zece porunci sunt cunoscute, iar constituția Statelor Unite a fost fondată pe Biblie, inițial, pentru că părinții care au făcut Statele Unite și constituția au fost reformatori creștini, erau creștini. Deci de aici vine democrația și democrația este o formă politică de guvernare asemănătoare cu guvernul lui DUMNEZEU, pentru că dă libertate și dă dreptul la viață, nu te prind când mergi pe stradă și te leagă de un copac și te omoară ca în Coreea de Nord. În democrație există libertate, există dreptul la viață, există drepturile omului. Nu există nicio altă formă politică de guvernare în această lume care să ofere toate aceste libertăți, ci doar aceasta. Iar conflictul pe care fiarele lui Satana, adică nazismul, fascismul, otomanismul și așa mai departe, comunismul, l-au purtat întotdeauna a fost împotriva acestei forme de guvernare liberă. Evident, orice război de opresiune care există în această lume este inițiat sau își are originea în Satana. Dacă Satana poartă război împotriva Occidentului, este clar că nu-i place Occidentul, nu-i place democrația. Satanei nu-i place acest guvern, asta înseamnă că acest guvern este susținut de DUMNEZEU. Dar acest guvern, la fel cum s-a întâmplat cu Israel în trecut, care a ajuns mereu în apostazie, a comis lucruri rele împotriva lui DUMNEZEU și apoi DUMNEZEU a fost nevoit să îi purifice din nou, să permită sabia sau foametea sau ciuma. Acest lucru s-a întâmplat întotdeauna, de multe ori s-a întâmplat acest lucru, care i-a purificat în suferință și apoi, timp de câteva decenii, poporul a umblat bine, în sfințenie, dar apoi, din nou, a apostaziat. Deci Domnul este în aceeași lucrare de purificare a sanctuarului, de purificare a vestului, de toată contaminarea babiloniană care este în vest, de tot spiritul babilonian, de toată învățătura babiloniană. Când spunem babilonian, ne referim la lucrurile lui Satana. Și de aceea această distrugere a lui Iuda, a tuturor orașelor lui Iuda și a Ierusalimului, care este istoria povestită de Ieremia în Plângeri, s-a întâmplat în trecut. Așadar, citind Plângerile, este ca și cum am citi povestea a ceea ce se va întâmpla în curând în vest. Și se spune aici, citim, că copiii Sionului erau mai prețioși decât aurul curat. Și în altă parte se spune că după această purificare vor fi mai rari decât aurul din Ofir. Și să citim acum aceste două pagini pe care ni le-a dat DUMNEZEU din Plângerile 4, cu 8. "Mai întunecată decât negura este forma lor, nu sunt cunoscuți pe străzi. Pielea lor este

lipită de oasele lor, uscată ca un băț. Mai fericiți au fost cei uciși de sabie decât cei uciși de foamete, căci aceștia au murit puțin câte puțin din lipsă de roadele pământului." Ce înțelegem noi din aceasta? Că în aceste șapte trâmbițe, se pare, va fi foamete. Cred că putem înțelege aceste șapte trâmbițe în povestea lui Ilie, a celor trei ani și jumătate, când nu a plouat și a fost foamete, iar profeții lui DUMNEZEU au fost căutați pentru a fi uciși de curvă, de femeia cea rea, de Babilon. Atunci, timpul care va veni în trâmbițe va fi un timp în care cei care vor muri de sabie vor fi mai fericiți decât cei care vor muri de foamete. "Mâinile femeilor evlavioase au gătit copiii lor. Au fost hrană pentru ele, în frângerea fiicei poporului Meu. EU SUNT și-a împlinit mânia, a revărsat ardoarea mâniei Sale și a aprins în Sion un foc care i-a mistuit temelile." Adică Sionul de odinioară, adică Ierusalimul, a fost ras de pe fața pământului, a fost lăsat în ruine, întregul oraș. Și cred că, uitându-ne la Ucraina, putem înțelege că toate acestea sunt asemănătoare, toate aceste distrugerii descrise aici, făcute de babilonieni, în acea vreme, de Nebucadnețar. Dar știm că după Babilon vor veni alte fiare și a patra va fi cea mai teribilă. Dacă Babilonul a putut face o asemenea distrugere, cum ar fi fost distrugerea făcută de Roma, distrugerea cu care trebuie să ne confruntăm noi acum? Căci putem vedea în Ucraina un pic din această distrugere care lasă orașe rase de pe fața pământului, vieți distruse. Toate atrocitățile imaginabile au fost făcute de rușii de acolo, această putere roșie, această putere romană, pentru că roșul este culoarea romană și este, de asemenea, culoarea Rusiei, culoarea Chinei și a Coreei de Nord, culoarea comunismului. Se spune aici: "EU SUNT a împlinit mânia Lui, a revărsat înverșunarea mâniei Lui". Dar aș vrea să spun că mânia revărsată nu este toată mânia Lui. Este o mânie din gelozie, adică pentru a salva, pentru a trezi și pentru a salva, așa cum a vrut să facă aici. Bineînțeles că El a trebuit să-i pedepsească pe cei răi care își făcuseră inimile ca diamantele, am citit ieri. Dar El îi va lăsa mereu în viață pe cei care nu și-au contaminat mintea cu această apostazie, pentru că cuvântul lui DUMNEZEU spune că fiul nu va muri pentru păcatele tatălui. Fiecare va muri pentru păcatul său. Așadar, această mânie nu este mânia celor șapte plăgi finale, ci mânia trâmbițelor. Este mânia atunci când Domnul permite Babilonului, ca în acest caz, Nebucadnețar, regele Babilonului, permite Babilonului să calce în picioare Israel pentru o perioadă scurtă de timp, pentru un timp limitat și cu o pustiire limitată. Trebuie să înțelegem asta, că aceeași poveste de aici se va repeta în viitor. De la versetul 12 înainte. "Niciodată împărații pământului sau toți cei care locuiesc în lume nu au crezut că dușmanul și potrivnicul vor intra pe porțile Ierusalimului". Priviți ce verset profetic. Nimeni nu și-a imaginat vreodată o astfel de situație ca o inundare a lumii occidentale de către China, Rusia sau comunism. A existat un conflict între Rusia și Statele Unite, dar ei nu și-au imaginat o asemenea distrugere teribilă pe care o vor putea face, deoarece DUMNEZEU a ajutat întotdeauna armatele lui Israel. El a fost întotdeauna cu el, a dat întotdeauna victorii. Chiar și în acel conflict de odinioară, conflict care ar fi putut exploda în Războiul Rece, nu cred că și-au imaginat că Rusia va călca în picioare lumea occidentală, ci că Statele Unite vor avea mai multă putere. Dar aici citim contrariul, ca și cum avantajul ar fi de partea Babilonului. Babilonul a reușit aici să distrugă Israelul și Ierusalimul. Ierusalimul, cred că putem înțelege că este vorba de Statele Unite, pentru că, dintre

țările occidentale, Statele Unite au conducerea. Versetul 13. "Din cauza păcatelor profeților ei, din cauza nelegiuirilor preoților ei, s-a vărsat în mijlocul ei sângele celor drepți." Trebuie să înțelegem că aici nu este vorba despre profeți propriu-ziși, nu despre preoți ai vreunei confesiuni creștine care se află în Occident, ci este vorba despre cei care ar trebui să conducă Occidentul. Pentru că trebuie să înțelegem că, în Israel, cei care conduceau erau preoții împreună cu falșii profeți. Aceștia, uniți împreună, erau cei care conduceau și, de asemenea, înșelau poporul, mințeau, dacă se aflau în apostazie. Așadar, preoții, spune Biblia în Maleahi, sunt cei care aveau sau au datoria de a învăța poporul legea. Cine are această datorie într-o țară? Conducătorii, politicienii, e clar. Și se spune că au vărsat în mijlocul ei sângele celor drepți. S-au comis nedreptăți și în Occident, nu putem nega asta. Au existat cazuri de nedreptate, cazuri de corupție, cazuri de contaminare din Babilon, care este corupția. Acest sânge al celor nevinovați este și sângele celor care nu au fost salvați de ei. Așa cum am spus de atâtea ori, sângele tuturor celor care au murit și încă mai mor sub asuprirea celei de-a patra fiare comuniste în diferite țări, pentru că acești preoți și profeți din Occident nu fac nimic, deși au puterea, dar nu fac nimic pentru a-i salva. El spune că se va cere sânge din mâinile lor. "Se clătină ca niște orbi pe străzi, erau mânjiți de sânge, încât nu-și puteau atinge hainele. Au strigat către ei: Plecați; este necurat; Plecați, Plecați, nu atingeți. Când au fugit și s-au împrăștiat, s-a spus în popor: Ei nu vor mai locui aici." Adică, acest oraș nu va mai fi niciodată restaurat. "Mânia lui EU SUNT i-a îndepărtat, nu se va mai uita la ei. Nu au respectat fața preoților și nici nu au avut milă de bătrâni. Cât despre noi, ochii noștri lăncezesc după ajutorul nostru zadarnic; în vegherea noastră am vegheat spre o națiune care nu putea să ne salveze." Oameni care nu pot salva, așa îi descrie Biblia pe aceștia. Aceștia care simbolizează Occidentul. Oameni care nu pot salva. Ce fel de oameni pot salva? De exemplu, în Biblie, am spus ieri că Avraam a fost unul dintre cei care puteau salva. David a putut să salveze. Și au fost mai mulți, Ghedeon și alții, care au fost curați la inimă, unși de DUMNEZEU și care au trăit în sfințenie. Ei au fost capabili să salveze. Dacă nu pot salva înseamnă că nu trăiesc în sfințenie, nu trăiesc conform legii lui DUMNEZEU, nu îl onorează pe DUMNEZEU, admit corupția sau deciziile politice sunt pentru interese, nu sunt pentru dreptate și milă, așa cum cere DUMNEZEU. Și de aceea ei nu pot salva cu adevărat. De aceea s-au retras din Vietnam și din orice teritoriu unde au vrut să aducă democrația. Ei nu au putut salva cu adevărat pentru că DUMNEZEU nu i-a putut ajuta în acest sens. Și apoi spune: "A venit sfârșitul nostru". Și spune despre vrăjmași, instrumentele pedepsei lor, spune: "Ușori au fost persecutorii noștri, mai mult decât vulturii cerului. Pe munți ne-au urmărit, în pustiu ne-au întins ambuscade. Bucură-te și te veselește, fiică a Edomului!" Edom din nou; am vorbit despre Edom, "cea care locuiește în țara lui Uz". Aici depinde de traducere. Aici a scris H-U-Z, dar în realitate este vorba de același teritoriu în care a locuit Iov, Uz. "Cea care locuiește în țara lui Uz, până la tine va trece paharul, te vei îmbăta și vei vomita. Pedepsa ta s-a împlinit, fiică a Sionului; nu te va mai duce în captivitate. El va vizita nelegiuirea ta, fiică a Edomului, el va descoperi păcatele tale". Așadar, aici avem că pedeapsa Sionului s-a împlinit deja, dar profetul este sigur pentru că spune că în curând va veni și pedeapsa ta, fiică a Edomului. Am arătat că între Edom

și Rusia există o asemănare, între comunism, mai degrabă, și Edom. Și spune că, deși Edomul a distrus, atunci nelegiuirea ei va fi vizitată și păcatele ei vor fi descoperite. Asta înseamnă că după acest rău care s-a abătut asupra lui Israel, nu este încă sfârșitul lumii, dar DUMNEZEU va da plata sa acestor oameni răi, cu adevărat răi. Și să citim și din capitolul 5. "Adu-ți aminte, O, EU SUNT, ce ni s-a întâmplat. Ia aminte și privește ocară noastră. Moștenirea noastră s-a întors la străini, casele noastre la străini. Orfani suntem, orfani de tată, mamele noastre ca niște văduve. Apa noastră o bem pe bani, lemnele noastre de foc le cumpărăm pe bani. Persecuția este pe gâtul nostru. Suntem obosiți, și nu este odihnă pentru noi." Am citit ieri despre Sabat, Domnul ne-a dat despre Sabat și de aceea a venit pedeapsa în cele șapte trâmbițe. Aceasta a fost una dintre cauze. Și aici vedem că "nu există odihnă pentru noi". Aceasta înseamnă că ceea ce se va întâmpla după aceea, în viitor, acea nouă ordine mondială, are legătură cu lipsa de odihnă. Știm și am arătat că în China există o lege care încă se aplică, legea 996, care înseamnă să lucrezi 12 ore pe zi, de la ora 9 dimineața până la ora 9 seara, 6 zile pe săptămână, dar mulți lucrează 7 zile pe săptămână. Dar odihna nu trebuie să fie doar în ziua a șaptea, ci în fiecare zi, nopțile pentru odihnă, a spus DUMNEZEU. Iar China nu a dat odihnă robilor săi, muncitorilor săi. Este probabil că forma de ordine mondială pe care o concepe China are de-a face și cu o astfel de situație, ca în Coreea de Nord, muncă continuă fără odihnă. "Nu există odihnă pentru noi. Am dat mâna cu egiptenii și cu asirienii pentru a ne sătura de pâine. Părinții noștri au păcătuit și au murit, iar noi purtăm neleguirile lor. Robii au domnit peste noi; nu a fost nimeni care să ne scape din mâna lor. Cu primejdia vieții noastre am adus pâinea noastră înaintea sabiei din pustiu". Vedem că este un timp al sabiei, un timp de război, un timp de pericol. Mâncarea va fi rară, timp în care, în primejdie se va putea obține hrană. Și atât de mare va fi foametea până când, spune versetul 10: "Pielea noastră s-a înnegrit ca un cuptor din cauza arderii foamei. Au violat femeile din Sion, fecioarele din cetățile lui Iuda. Au spânzurat prinți cu mâna lor, nu au respectat fețele bătrânilor. Au adus tinerii la măcinat, iar copiii au leșinat sub lemne. Bătrânii au încetat de la poartă, tinerii de la cântecele lor. Bucuria inimii noastre a încetat. Corul nostru s-a transformat în jale". Și putem înțelege de ce toate aceste rele vor trebui să vină asupra Occidentului. Pentru că Occidentul a închis ochii, de exemplu, și față de poporul din Coreea de Nord. În Coreea de Nord se întâmplă toate aceste lucruri. Îi înfometează pe oameni cu foame și epuizare, cu muncă nemăsurată, fără limite, până la moarte. Și tot ceea ce se spune aici, practic, se întâmplă în Coreea de Nord. Aceste păcate, sau acest sânge nevinovat, vor fi cerute din mâinile celor care ar fi trebuit să-i elibereze. Și de aceea va veni asta asupra lor. Probabil, ei au făcut toate acestea sau nu au eliberat. Ei, mă refer la Israelul din vechime și Ierusalimul din vechime, au făcut acest lucru. De aceea a venit acest lucru asupra lor. Pentru că DUMNEZEU întotdeauna răsplătește, răsplătește în funcție de ceea ce a făcut cineva. Probabil că ei nu au eliberat sau au făcut cu adevărat aceste rele numite aici. "Vai", acesta este unul dintre cele șapte "vai" din Apocalipsa. "Vai" sunt trâmbițele, dar, desigur, ultimele trei se numesc de fapt "vai", dar cred că toate sunt pentru că "vai" este o expresie pe care o spune un om când suferă, când este în dureri. Deci, "vai de noi acum"; în mod clar, ceea ce se spune aici în Plângeri este o descriere a trâmbițelor, a

ceea ce vor produce cele șapte trâmbițe în lumea occidentală sau în Israel. "Pentru aceasta, inima noastră a fost îndurerată. Pentru aceasta ochii noștri s-au întunecat. Pentru că muntele Sionului este pustiu, vulpile umblă pe el. Dar Tu, O, EU SUNT, vei rămâne pentru totdeauna, tronul Tău din generație în generație. De ce ne vei uita pentru totdeauna și ne vei lăsa pentru multe zile? Întoarce-ne, O, EU SUNT, la Tine și ne vom întoarce. Înnoiește-ne zilele ca la început. Căci Tu ne-ai respins, alungându-ne. Tu ai avut o mare mânie împotriva noastră". Așadar, profetul nu a fost ucis. Este clar; profetul a fost în stare să spună acest lucru. Înțelegem că acest rău a venit peste păcătoșii din Sion. Și există multe despre acest lucru în Biblie. Majoritatea cărților, a profeților, mai mari sau mai mici, vorbesc despre acest eveniment în timpul celor șapte trâmbițe, despre acest rău care va veni peste Israel, peste Israel în sens spiritual. Să citim Ieremia 33-34, ca să vedem că Domnul a dat același lucru și, așa cum obișnuiește Domnul să facă, înainte de a veni distrugerea, Domnul promite restaurarea. Adică, Ierusalimul era înconjurat, chiar aici. Ceea ce tocmai am citit în Plângeri este după ce Ierusalimul a fost distrus. Iar acum vom citi în Ieremia 33-34 că ne aflăm exact în momentul în care trupele lui Nebucadnețar înconjurau Ierusalimul, în ultimul asediu al Ierusalimului, al treilea asediu, când a fost distrus. Și vedem că în capitolul 33, Domnul promite vindecare și medicamente, se spune în 33:6. Vindecare și medicamente, asta înseamnă că vor fi boli și răni. El promite vindecare, promite pace, asta înseamnă că va fi război. "Voi aduce înapoi captivitatea lui Iuda", aceasta înseamnă că va exista o captivitate, dacă promite eliberarea. El promite, aici, în versetul 8, să ierte toate păcatele "cu care au păcătuit împotriva Mea", dar aceasta este după pedeapsă. După pedeapsă, Domnul va ierta păcatele, dar pedeapsa nu poate fi evitată. Pedeapsa trebuie să îi elimine pe cei care au inima de diamant în răutatea lor, pe cei care s-au împietrit în răzvrătire împotriva lui DUMNEZEU. Și el promite că vor mai exista animale, vite, acolo în Israel, în ciuda distrugerii care va fi făcută.

Versetul 14: "Iată, vin zile, zice EU SUNT, când voi întări cuvântul bun pe care l-am spus casei lui Israel și casei lui Iuda. În acele zile și în acel timp voi face să răsară în David un Lăstar al dreptății și el va face judecată și dreptate în țară." Acest verset îl avem în Zaharia, iar ieri am avut Zaharia de la 6 până la 8, dar am comentat doar 7 și 8.

Porțiunea din capitolul 6 care se află aici, pe aceste două pagini, nu am citit-o, și aici spune așa: "Să iei deci argint și aur și să faci coroane și să le pui pe capul marelui preot Iosua, fiul lui Ioțadac, și să-i vorbești, zicând: "Așa vorbește EU SUNT al oștirilor, zicând: Iată omul al cărui nume este Lăstarul, care va izvorî din locul lui și va zidi templul lui EU SUNT. El va zidi templul lui EU SUNT și va purta gloria și va ședea și va domni pe tronul lui și va fi preot pe tronul lui, și un sfat de pace va fi între ei amândoi. Și cei de departe vor veni și vor zidi în templul lui EU SUNT și veți cunoaște că EU SUNT al oștirilor m-am trimis la voi, și aceasta se va întâmpla dacă veți asculta de vocea lui EU SUNT Dumnezeul vostru". Cu alte cuvinte, există o condiție pentru ca acest lucru să fie îndeplinit. Aceste profeții, așa cum am spus ieri, chiar și acestea ale lui Zaharia, sunt pentru zilele din urmă. Adică, deși această profeție a Lăstarului vorbește clar și are o împlinire, o primă împlinire în Domnul Isus Cristos. Cu toate acestea, dacă citim întregul context al acesteia, înțelegem că se referă la ultimele zile. Ea are o împlinire în zilele din

urmă. Aceasta înseamnă că în zilele din urmă Domnul va mai pune oameni pe scaunul lui David. Ce înseamnă acest lucru? Aceasta este o profeție pe care Domnul i-a promis-o lui David, că vor exista întotdeauna oameni care vor sta pe scaunul lui David. Apoi a promis recabiților. Dacă această profeție este valabilă până la sfârșitul lumii, înseamnă că în zilele din urmă DUMNEZEU va pune un rege pe scaunul lui David. Ce este scaunul lui David? Care a fost caracterul lui David? Cum a domnit el? Ce a făcut el de a plăcut atât de mult lui DUMNEZEU? Păi a făcut dreptate. A făcut război împotriva oricărei apostazii, oricărei desfrânări, oricărui filistean și oricărui om fals inclusiv din țara sa.

El nu a permis ca oamenii corupți să trăiască în țara sa. Revenind la Ieremia, este aceeași promisiune din Zaharia 6 și Ieremia 33. Aceasta înseamnă că în aceste zile din urmă, chiar dacă Ierusalimul va fi distrus, chiar dacă Iuda va fi distrus, între ghilimele, înțelegem că este vorba de vest, de o parte a vestului, va fi un timp de necazuri asupra vestului, promisiunea este că DUMNEZEU va pune pe scaunul lui David un lăstar al dreptății. Asta înseamnă că va exista un rege sau un președinte, oricum vrem să-i spunem, pe care Domnul îl va pune pe scaunul lui David. Nu ne referim la un loc anume, la Israelul literal sau la orice altceva. Scaunul lui David reprezintă un caracter, un tron cu un președinte cu caracterul lui David. Asta înseamnă că DUMNEZEU va ridica în aceste zile din urmă un rege sau niște regi care vor face dreptate și vor pedepsi Babilonul. Și am explicat în Apocalipsa 17 că cele zece coarne se vor pocăi în cele din urmă, după ce au dat puterea lor fiarei, și cred că vor ocupa scaunul lui David și vor face dreptate. În momentul de față putem vedea niște regi pe scaunul lui David. Îl putem vedea pe Zelensky, președintele Ucrainei, despre care am discutat deja în tema "Războiul dintre David și Goliat", cum că acest președinte are caracterul lui David. Așadar, în momentul de față există un singur scaun al lui David, dar probabil că vor fi mai mulți, nu știm sigur, aici se spune la singular, dar probabil, dacă vrem să ținem cont de Apocalipsa 17, s-ar putea să fie mai mulți împărați, pentru că se spune că vor acționa cu o singură minte. Asta înseamnă că regele despre care se spune aici este de fapt o coalitiție. Este vorba de mai mulți regi uniți, care acționează cu aceeași minte, cu aceeași gândire și cu același caracter ca David. Așadar, promisiunea de aici, din Ieremia 33, este foarte importantă, pentru că toți regii pe care Iuda, Israelul, i-a avut, din vechime, până la distrugerea Ierusalimului, adică începând cu Solomon, au fost regi răi. Aproape toți. Au fost câțiva, dar niciunul ca David. Și apoi fiecare din ce în ce mai rău, fiecare din ce în ce mai rău. Și de aceea, aici, niciunul dintre ei nu a văzut posibilitatea ca aceste ruine să fie restaurate și să existe un rege al dreptății care să se asigure că acest loc nu va mai fi distrus niciodată. Dar Domnul promite acest lucru înainte de a vorbi despre ceea ce se întâmplă literalmente în jurul Ierusalimului. Mai întâi El promite că vor veni zile când va exista un rege ca David. "În zilele acelea, Iuda va fi salvat, Ierusalimul va locui în siguranță și îl vor numi Domnul, Dreptatea noastră". Adică, EU SUNT, Dreptatea noastră, adică un rege drept, un rege care va face dreptate. Ceea ce nu există, nu prea se vede în lumea asta, nu prea se văd regi ai dreptății. "Pentru că așa zice EU SUNT: Nu va lipsi lui David un om care să stea pe tronul casei lui Israel". Iar Israelul înseamnă acum Occidentul, democrația. "Nu va lipsi un împărat", dar asta nu înseamnă că toți împărații vor fi

Împărați ai dreptății, ci că DUMNEZEU își va aminti de promisiunea Sa și va pune împărați ai dreptății. "Și dintre preoți și leviți nu va lipsi din fața Mea un om care să aducă arderi de tot și daruri și jertfe în fiecare zi." Aici Domnul promite că vor exista oameni sfinți care se vor ruga, care își vor ridica mâinile, rugăciunile lor vor ajunge înaintea tronului lui DUMNEZEU. Iar acest lucru este foarte important pentru pace și pentru binele lumii și pentru binele unei țări. "Și cuvântul lui EU SUNT a venit către Ieremia, zicând: Așa zice EU SUNT: Dacă veți putea rupe legământul Meu cu ziua și legământul Meu cu noaptea, astfel încât să nu mai fie zi și noapte la timpul lor, atunci legământul Meu cu robul Meu David va fi rupt." Și El continuă să vorbească despre acest lucru, adică, acest lucru este hotărât. Cu siguranță, după trâmbițe, Domnul va ridica un rege sau o coalitie de regi care va sta pe scaunul lui David și va face dreptate și va pedepsi curva, va pedepsi fiara. Să citim din versetul 25. "Așa zice EU SUNT: Dacă legământul Meu cu ziua și cu noaptea nu va dăinui, dacă nu am făcut legile cerului și ale pământului, atunci voi lepăda și sămânța lui Iacob, care este Iuda, și a lui David, robul Meu, ca să nu iau din sămânța lui pe cineva care să domnească peste sămânța lui Avraam, a lui Isaac și a lui Iacob; căci le voi aduce înapoi captivitatea și voi avea milă de ei". Acest ultim verset din Ieremia 33 ne arată că aici nu este vorba despre Domnul Isus Cristos, ci despre un rege. Aici se vorbește despre un stăpân, că va lua din sămânța lui și îl va face stăpân peste sămânța celor care dau libertate, adică dau libertăți, recunosc drepturile omului, acționează conform legilor lui DUMNEZEU. Aceștia sunt Avraam, Isaac și Iacob. Adică, Domnul va pune vreun rege în democrații, în Occident, sau niște regi, și prin mâna lui spune că va elibera. "Căci le voi aduce înapoi captivitatea și voi avea milă de ei". Eu cred că acest lucru va veni prin acești regi. Pentru a fi eliberați, scoși din captivitate, regii vor trebui să acționeze, conform Apocalipsa 17, vor trebui să distrugă curva, să o ardă cu foc pe ea și pe fiară. Realitatea era că Nebucadnețar, regele Babilonului, cu toată armata sa și cu toate regatele pământului, cu toată stăpânirea din mâna lui și cu toate popoarele, luptau împotriva Ierusalimului și a tuturor cetăților sale. Aici se spune toate împărățiile pământului. Am arătat în alte teme și acum ne amintim că această expresie, pământul, vorbește despre Babilon, despre Asia sau despre răsărit pentru vremurile actuale. "Toți au luptat împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților sale", nu numai Ierusalimul, ci toate cetățile lui Iuda. "Așa zice EU SUNT, Dumnezeul lui Israel. Du-te și vorbește-i lui Zedechia, regele lui Iuda, și spune-i: "Așa vorbește EU SUNT: Iată, voi da cetatea aceasta în mâna regelui Babilonului și o voi arde cu foc. Și nu vei scăpa din mâna lui, ci vei fi cu siguranță prins și dat în mâna lui, și ochii tăi vor vedea ochii împăratului Babilonului, iar el îți va vorbi de la gură la gură, și tu vei merge în Babilon. Pentru toate acestea, ascultă cuvântul lui EU SUNT, Zedechia, regele lui Iuda. Așa zice EU SUNT despre tine: Nu vei muri de sabie. În pace vei muri, și după arderile părinților tăi, ale primilor împărați care au fost înaintea ta, așa vor arde pentru tine și te vor plânge: Vai, Doamne! Căci Eu am rostit cuvântul, zice EU SUNT". Cu alte cuvinte, Ieremia i-a spus lui Zedechia că va muri, că va fi luat prizonier. Nu va muri prin sabie, ci va muri în captivitate. "Și profetul Ieremia i-a spus lui Zedechia, regele lui Iuda, toate aceste cuvinte la Ierusalim. Și armata împăratului Babilonului a luptat împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților lui Iuda care au

mai rămas, împotriva Lachis și împotriva Azeca, căci dintre cetățile puternice ale lui Iuda acestea au rămas." Au rămas doar trei cetăți. "Cuvântul care i-a venit lui Ieremia de la EU SUNT după ce Zedechia a făcut o înțelegere cu toți oamenii din Ierusalim pentru a-i elibera. Fiecare să-și lase robul său și fiecare să-și lase roaba, evreu și evreu, liberi. Nimeni să nu-i folosească pe evrei, frații săi, ca pe niște robi". Acesta este unul dintre relele din Occident. În marile orașe din Occident există legi fără milă pentru cei săraci. Am vorbit ieri despre acest lucru. Sunt oameni care se îndatorează din cauza propagandei false din Occident. În Statele Unite, o mulțime de oameni se îndatorează încă din anii de liceu sau de universitate. Încă din adolescență intră în datorii, pentru că pentru a merge la facultate, la învățământul superior, așa cum îi spun ei, trebuie să te îndatorezi pentru toată viața, uneori pentru zeci de ani. Prețurile sunt atât de mari pentru a studia încât oamenii sunt practic sclavii banilor. Și acesta este un rău în Israelul de astăzi. Pentru că în vechime, așa cum a stabilit DUMNEZEU lucrurile, educația nu era doar pentru cei bogați. Adevărata educație era oferită tuturor și era gratuită. Acesta este unul dintre relele care strigă cel mai tare în fața tronului lui DUMNEZEU. Pentru că să furi tinerețea, viața și totul unei persoane, să faci din ea un sclav fără milă, pentru că agenția fiscală americană nu are milă.

Îi dă afară din case, vin la un moment dat și îți iau totul, te dă afară din casă dacă nu plătești. Toate aceste legi sunt babiloniene, sunt din imperiul lui Satana, nu sunt din împărăția lui DUMNEZEU. Legea lui DUMNEZEU îi ia în considerare pe cei săraci. Întotdeauna există legi pentru a-i proteja pe cei săraci. Există întotdeauna legi care spun că săracii nu trebuie să plătească, nu sunt obligați să plătească dacă nu au cu ce să plătească. Ei nu trebuie nici măcar să fie făcuți sclavi, așa cum au fost făcuți aici, în acest caz al lui Israel, al Ierusalimului, care au fost luați ca servitori sau sclavi, acești israeliți săraci care au fost nevoiți să se vândă. Și toate acestea sunt răul lor capital, pe lângă alte rele, dar acesta este răul general și ultima încercare a lui DUMNEZEU de a-i schimba a început cu acest rău. Așadar, nu numai acolo există sclavie în comunism, după cum bine știm, ci și în Occident, dar în Occident este din cauza unor legi introduse de Satana, probabil prin infiltrarea unor oameni corupți spiritual, adică prea mult capitaliști, oameni care au fost capabili să se gândească numai la bani și fără să se gândească la oameni. Și vedem că în democrație există multe legi bune, există multe legi, dar există și legi opresive. Și acesta este unul dintre cele mai răspândite rele care există, cel puțin în Statele Unite, prețul pe care trebuie să îl plătești pentru a fi educat. Și există statistici care arată că, în cele din urmă, doar o mică parte din toți acești oameni care au plătit pentru educație ajung să lucreze conform diplomei obținute. Cei mai mulți dintre ei se întorc să lucreze în locuri în care ar putea foarte bine să lucreze fără să se îndatoreze și, în loc să plătească o viață întreagă de datorii, ar fi putut să-și facă o viață confortabilă, o viață bună, dacă nu ar fi intrat în această escrocherie a învățământului superior din Statele Unite. Așadar, acesta este un exemplu de opresiune, dar este un exemplu care merge împreună cu acest lucru, ceea ce citim acum. Și acesta este un rău cu care Satana încă chinuiește Statele Unite, pentru că în trecut a existat sclavie acolo, în jumătate de America, în sud, în sudul țării, proprietarii de sclavi. Și, bineînțeles, aceasta s-a amestecat apoi cu americanii, mentalitatea a rămas, dintre aceștia au fost

lideri politici, aceștia au scos legi care au poluat democrația Statelor Unite. Deci sunt lucruri de corectat, de aceea vor veni trâmbițele, de aceea DUMNEZEU va permite puterilor comuniste să strige, să sufle în trâmbiță împotriva Occidentului. Trompeta anunță războiul, se suflă înainte de război poate, sau înainte de a începe războiul, nu știu foarte bine acest lucru. Dar acestea sunt lucruri pe care China și aliații săi le vor face împotriva Occidentului, care vor determina foamete și ciumă și, de asemenea, sabie. Așa că citim mai departe aici, în Ieremia, pentru a vedea cât de trist s-a terminat această poveste. Este rugămintea lui DUMNEZEU către ei înainte de distrugerea lor, înainte de moartea lor. Cei cărora Ieremia le vorbește acest lucru urmau să moară dacă nu aveau de gând să facă acest lucru. "Și când au auzit toate căpeteniile și tot poporul că s-au înțeles să lase liber fiecare bărbat pe robul său și fiecare femeie pe roaba sa, ca nimeni să nu se mai folosească de ei ca de niște robi, au ascultat și i-au lăsat. După aceea s-au pocăit și au făcut să se întoarcă robii și roabele pe care le eliberaseră și i-au făcut din nou robi și roabe. Și a venit cuvântul lui EU SUNT la Ieremia, zicând astfel: Așa spune EU SUNT, Dumnezeul lui Israel: Am făcut un legământ cu voi, cu părinții voștri, în ziua când i-am scos din țara Egiptului, din casa robiei, zicând: La sfârșitul celor șapte ani, să eliberați fiecare pe fratele său, pe evreul care v-a fost vândut. Să-ți slujească deci șase ani, și să-l trimiți liber de la tine. Dar părinții voștri nu M-au ascultat și nu și-au aplecat urechea, iar voi v-ați întors astăzi și ați făcut ceea ce este drept înaintea Mea". Cu alte cuvinte, în aceeași zi au făcut ceea ce este drept și în aceeași zi s-au întors la răutatea lor. Citesc mai departe. "Iar voi v-ați convertit astăzi și ați făcut ce este drept înaintea Mea, vestind fiecare libertate aproapelui său și ați făcut jurământ în fața Mea, în casa care este numită după numele Meu". Adică, jurământul a fost depus în templu. "Dar voi v-ați întors și ați profanat Numele Meu și ați luat din nou pe fiecare robul său și pe fiecare roaba sa, pe care îi eliberaserăți după voia lor, și i-ați supus ca să vă fie robi și roabe. De aceea, așa zice EU SUNT: Voi nu M-ați ascultat când am vestit eliberarea fiecare a fratelui său și a fiecare a semenului său. Iată, Eu vă proclam libertatea, zice EU SUNT. Libertate de sabie, de ciumă și de foamete. Și vă voi împrăștia în toate împărățiile pământului și voi preda pe oamenii care au încălcat legământul Meu, care nu au pus în aplicare cuvintele legământului pe care l-au încheiat înaintea Mea, despiciând vițelul în două părți și trecând prin mijlocul lor. Pe căpeteniile lui Iuda, pe căpeteniile Ierusalimului, pe eunuci și pe preoți și pe tot poporul țării care au trecut între părțile vițelului, îi voi da în mâna vrăjmașilor lor și în mâna celor care le caută sufletele, iar trupurile lor moarte vor fi hrană pentru păsările cerului și pentru fiarele pământului. Pe Zedechia, regele lui Iuda, și pe căpeteniile lui, îi voi da în mâna vrăjmașilor lor și în mâna celor care le caută sufletele, și în mâna armatei împăratului Babilonului, care au plecat de la voi. Iată, Eu le voi porunci, zice EU SUNT, și-i voi aduce din nou în această cetate și se vor lupta împotriva ei, o vor lua și o vor arde cu foc și voi pustii cetățile lui Iuda, până când nu va mai rămâne niciun locuitor". Cu alte cuvinte, această poveste pare să se fi întâmplat în al doilea sau poate penultimul asediu, iar apoi babilonienii urmau să plece, dar aveau să se întoarcă pentru că DUMNEZEU i-a adus înapoi în acest oraș, conform acestui verset. De ce au plecat? Pentru că, probabil, pentru că au făcut legământul, în momentul în care au făcut legământul au plecat, dar Domnul a promis că aveau să se

întoarce și să îi distrugă. Deci care este soluția? Ei bine, în primul rând să comentăm puțin ce înseamnă să împărțim vițelul în două părți? Aceasta era o practică în legea lui DUMNEZEU, din vechime, care spunea, adică acesta este jurământul care se făcea, era atât de solemn și atât de mare încât însemna moartea dacă nu se respecta. Ar fi putut fi tăiat în două ca acel vițel, dacă acel jurământ nu era îndeplinit, iar Domnul l-a confirmat din nou în Noul Testament, unde a spus că regele va veni și îi va tăia în două. Cu alte cuvinte, va tăia în două, pe cine? Pe cei care au făcut legământul și nu l-au respectat. Și vedem că această soartă tragică, dar meritată, este mai ales pentru prinți, preoți, eunuci, care erau și slujitori și prinți. Pentru cei bogați, deși se spune tot poporul țării, nu se referă la cei săraci, ci la cei bogați. Cei bogați care îi țineau pe cei săraci ca sclavi. Și știm că atunci când Ierusalimul a fost distrus definitiv, Nebucadnețar a lăsat acolo un popor, o rămășiță, o minoritate care era cea mai săracă din țară. Deci pedeapsa lui DUMNEZEU este dreaptă, îi va pedepsi doar pe cei răi, pe cei egoiști. În această situație de astăzi, el îi va pedepsi pe toți cei care ar fi putut corecta aceste legi și nu le-au corectat, care au permis această sclavie în Occident sau toate legile nedrepte. Sunt atât de multe legi nedrepte. Și, de exemplu, singura modalitate de a scăpa de ceea ce vine asupra lor, adică de cele șapte trâmbițe pentru Statele Unite, ar fi să facă ceea ce au făcut aici, adică să corecteze aceste legi și să ierte datoriile tuturor, să ierte datoriile tuturor săracilor, nu ale celor bogați, ale niciunui bogat, ale celor săraci să le ierte toate datoriile și să-i ajute să poată trăi decent ca oameni, pentru că nu sunt animale sau pângâni, aici spune fratele tău, adică, chiar cetățenilor democrațiilor din vest li s-a făcut asta, adică, cum pot exista minți atât de ticăloase încât să trăiască în confort și belșug iar vecinul lor să moară de foame sau să aibă datorii sau să se îmbolnăvească de stres pentru că nu poate plăti și toate acestea și să-i mai și amenințe. Toate acestea sunt păcate ale Babilonului.

Deci, dacă nu fac asta, dacă nu-i eliberează pe toți în acest scurt timp care a mai rămas din cele șapte sigilii, să spunem doi ani sau un an și jumătate din acest război, aceasta este ultima dată când pot fi eliberați. Dacă în aceste luni, în acest timp vor face aceste schimbări și vor elibera toate sufletele prizoniere ale datoriilor, plus alte rele care sunt făcute din cauza egoismului și a iubirii de bani. Totul trebuie să fie pus în ordine în Statele Unite și în Europa, în toate țările, să fie pus în ordine cu legea lui DUMNEZEU, toți chiar și cei bogați, trebuie să se ia de la cei bogați. Legea lui DUMNEZEU nu permite ca cineva să devină foarte bogat. La fiecare câțiva ani totul trebuie împărțit în mod egal și fiecare trebuie să aibă moștenirea lui, fiecare trebuie să aibă egalitate și să dețină proprietăți. Aceasta este legea lui DUMNEZEU și, dacă nu vor face acest lucru, cele șapte trâmbițe vor veni ca un bici teribil care va ucide foarte mulți, cei mai mulți dintre ei în Occident. Bineînțeles că acest lucru este de neimaginat, așa cum spuneam aici, a fost de neimaginat, nimeni nu și-a imaginat acest lucru, dar DUMNEZEU o face și pentru că DUMNEZEU o face nimeni nu se poate opune. Psalmul 22 este psalmul răstignirii Domnului Isus Cristos, al judecării, al răstignirii Domnului Isus Cristos. Iar Domnul Isus Cristos reprezintă nevinovății, bineînțeles, și spune aici: "Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit, pentru ce te-ai depărtat de salvarea mea și de cuvintele strigătului meu? Dumnezeul meu, strig ziua și nu mă auzi, și noaptea și nu este liniște

pentru mine". Vedem că am citit această introducere și în alte cărți ale profeților minori. De exemplu, în Psalmul 74 pe care l-am comentat și care reprezintă timpul trâmbițelor, iar profetul strigă din cauza violențelor de afară și pentru că pare că DUMNEZEU a abandonat lumea, Occidentul în acest caz. Și mergem și la cartea lui Habacuc. Mergem la cartea Habacuc. Și spune același lucru, începe la fel în capitolul 1. "Până când, O, EU SUNT, voi striga și nu vei auzi, voi striga din cauza violenței și nu vei salva?". "De ce mă faci să văd nelegiuirea și mă faci să privesc înaintea mea strâmtorarea și jafurile și violența, fiind în plus unul care stârnește ceartă și răzvrătire?" Și zice: "Legea este slăbită, judecata nu iese adevărată, de ce îl asediază cel rău pe cel drept? Pentru că de aceea judecata iese strâmbă". Vedem că în multe locuri există aici această plângere a Domnului Isus Cristos și Domnul profetește practic acel timp în care va fi o perioadă dificilă pentru cei drepti. Vedem că profeții plângeau nu din cauza violenței care li se întâmpla lor, de exemplu Habacuc, ci din cauza violenței care se întâmpla în țară împotriva poporului. Ieremia, de asemenea, a plâns și a strigat din cauza a ceea ce s-a întâmplat în Ierusalim și în Iuda. Și aici David spune aceste cuvinte inspirate: "Dumnezeul meu, strig ziua și Tu nu mă auzi, noaptea și nu este liniște pentru mine. Dar Tu ești sfânt, Tu, care locuiești printre laudele lui Israel. În Tine au nădăjduit părinții noștri, ei au nădăjduit și Tu i-ai izbăvit. La tine au strigat și au fost izbăviți; în tine au nădăjduit și nu s-au rușinat. Dar eu sunt un vierme și nu un om, ocară oamenilor și gunoiul poporului. Toți cei ce mă văd își bat joc de mine, își întind buzele, dau din cap, zicând: Să se întoarcă la EU SUNT, să-l elibereze, să-l salveze, pentru că s-a bucurat de el. Totuși, Tu ești Cel care m-ai scos din pântec, Cel care m-ai făcut să aștept de când eram la sânul mamei mele. Asupra ta am fost aruncat din pântec, din pântecul mamei mele. Tu ești Dumnezeul meu. Nu te depărta de la mine, căci necazul este aproape, căci nu este nimeni care să mă ajute". Cu alte cuvinte, strâmtorare, aceasta reflectă o vreme de restriște, o vreme de restriște pentru Occident. Când Isus își ducea crucea spre Golgota și când a auzit femeile plângând pe stradă, le-a spus: "Femei din Ierusalim, nu plângeți, nu plângeți pentru Mine, ci plângeți pentru voi și pentru copiii voștri". Înțeleg deci că acest strigăt, dacă este de la Domnul Isus, nu era chiar pentru El Însuși. Nu a fost pentru El, ci pentru acest oraș, cândva un oraș al dreptății care a fost poluat de Satana. Și dacă spune aici, de exemplu: "Mulți tauri au dat târcoale, tauri puternici din Basan m-au înconjurat". Se înțelege că Ierusalimul a fost contaminat de Satana, de păcatele Babilonului. El a fost stabilit ca oraș al dreptății și fiecare țară ca țară a dreptății, dar Satana s-a infiltrat și l-a contaminat. Și ca o consecință, Domnul Isus Cristos a fost ucis, răstignit în simbolismul inocenței sau purității Ierusalimului, pe care l-au ucis și răstignit pentru a face din Ierusalim o peșteră de hoți, o peșteră de ucigași, pentru că hoții din vechime ucideau pentru a fura. "Au deschis gura lor asupra mea ca un leu care răcnește și am fost secăt ca apele și toate oasele mele s-au risipit. Inima mea a fost ca ceara, topindu-se în mijlocul măruntaielor mele. Tăria mea s-a uscat ca un ciob de oală, limba mea s-a lipit de cerul gurii și am fost așezat în țărâna morții. Căci câini m-au înconjurat, o ceată de răufăcători m-a înconjurat. Mi-au străpuns mâinile și picioarele. Pot să-mi număr toate oasele. Se uită la mine, mă privesc, îmi împart hainele între ei, trag la sorți pentru haina mea. Dar tu, O, EU SUNT, nu te îndepărta. Tăria mea,

grăbește-te să mă ajuți. Izbăvește sufletul meu de sabie, de puterea câinelui, singura mea putere. Salvează-mă din gura leului și ascultă-mă, scapă-mă de coarnele rinocerilor. Voi vesti numele Tău fraților mei în mijlocul adunării, Te voi lăuda. Voi, cei ce vă temeți de EU SUNT, lăudați-L, slăviți-L, toată sămânța lui Iacob, temeți-vă de El, toată sămânța lui Israel". Până aici vom citi. Și înțelegem că strigătul lor era aparent pentru El, dar sunt convins că nu era pentru El. Strigătul era ca strigătul oricărui profet, pentru că Domnul Isus a fost numit profetul care avea să vină și El a strigat pentru fiecare nevinovat care urma să fie sacrificat, așa cum au omorât cu pietre pe toți profeții pentru a instaura împărăția lui Satan în Ierusalim și în Israel. În același mod L-au omorât și cred că strigătul Lui s-a ridicat pentru toți cei care au murit în același mod nevinovat și pentru această cetate care trebuia să fie o cetate a dreptății. Cei care L-au ucis erau două categorii, erau conducătorii poporului Său, pentru că aici scrie "tauri din Basan". Basan era un teritoriu la est de Iordan, adică acolo unde primele triburi primiseră teritoriu. Basan înseamnă "roditor", iar Basan a fost anterior teritoriul lui Og, al unuia dintre ultimii uriași ai lui Rafael. Deci era teritoriul lui Israel. Dacă este vorba de tauri din Basan este clar că sunt conducători, asta reprezintă conducătorii lui Israel, dar mai jos vorbește de leu, vorbește de câini și toate acestea sunt simboluri ale păgânilor, pentru că romanii s-au alăturat acelor conducători pentru a-l ucide. Deci, practic, mai bine zis, liderii din Ierusalim s-au alăturat romanilor, au devenit romani, pentru că adevăratul său popor L-ar fi primit și L-ar fi apărat, Domnul Însuși a spus. "Dacă împărăția aceasta ar fi fost împărăția Mea, slujitorii Mei M-ar fi apărat". Ierusalimul nu era împărăția Sa, a declarat El. El nu s-a referit neapărat la pământ, că pe pământ nu există împărăție, există împărăția lui DUMNEZEU, pentru că Domnul a adus-o. Dar Ierusalimul nu mai era. Ierusalimul îl omorâse pe Isus Cristos și era deja lepădat, așa că în anul șaptezeci a fost distrus.

Înțelegem astfel că aceeași plângere a lui Isus este practic cea a lui Ieremia. Ieremia se plângea de lucrul tragic care se întâmplase acolo. Domnul se plânge în același mod, pentru același lucru. Am citit mai devreme în Noul Testament, unde se spune că femeia Agar putea reprezenta un oraș sau un teritoriu, un oraș. Deci, dacă se spune aici "au împărțit hainele mele între ei", deși are un sens literal, are și unul metaforic și se referă la Ierusalim, de fapt. Ei au distrus tot ce era sfânt pe care Domnul îl construise în Ierusalim. Totul. Când vorbește despre "picioarele mele, mâinile mele, coasta mea", se referă probabil la templul pe care l-au contaminat și l-au transformat într-o peșteră de hoți și așa mai departe. Este o comparație. Domnul nu a plâns niciodată pentru El însuși și nici nu a cerut ceva, chiar El, înainte de a fi răstignit, a spus "nu plângeți pentru Mine". Dacă a spus acest lucru, este clar că nici El nu a plâns pentru Sine. Aceste cuvinte de aici nu sunt pentru El Însuși, ci pentru Ierusalim. Și ca să încheiem în acord cu toate acestea, să deschidem în Ezechiel, să deschidem în Ezechiel capitolul 9. După ce îi arată toate păcatele conducătorilor Ierusalimului, se spune așa: "... și a strigat în urechile Mele cu glas tare". Ce instrument are cel mai pătrunzător sunet? Trompeta. Ceea ce se întâmplă de aici încolo sunt trâmbițele. Este un strigăt de trâmbiță. "...zicând: "Au venit cei ce au sarcina asupra cetății și fiecare își aduce în mână instrumentul său pentru a distruge. Și iată că șase bărbați au venit pe drumul porții de

sus, care este întoarsă spre nord, și fiecare avea în mână instrumentul său de distrugere. Și printre ei era un om îmbrăcat în in, și purta la brâu un corn cu cerneală, și a intrat și s-a oprit la altarul de aramă", adică în sanctuar, în templu, în curtea templului. "Și slava Dumnezeului lui Israel s-a înălțat de deasupra heruvimului deasupra căruia era, la pragul casei și a chemat pe omul îmbrăcat în in, care avea la brâu un corn cu cerneală. Și EU SUNT i-a zis: "Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și pune un semn pe frunte", și acum să luăm aminte "pe frunțile oamenilor care gem și care strigă din pricina tuturor urâciunilor care se fac în mijlocul ei; iar celorlalți le-a zis în urechile mele: Treceți prin cetate după el și loviți, și ochiul vostru să nu vă cruțe, și să nu vă fie milă!" Și nu vom merge mai departe pentru că știm cuvintele. Este același timp cu cel al celor șapte trâmbițe. Este vorba despre aceeași distrugere, dar de data aceasta despre distrugerea care va veni și în cazul nostru încă este în viitor pentru vest. Iar cei care vor fi marcați cu sigiliul lui DUMNEZEU sunt cei care gem și strigă și demască sau vorbesc fără teamă de persecuție despre aceste păcate ale Occidentului, care sunt păcate moștenite de la Babilon. Sunt păcate pe care Occidentul a permis să fie adoptate, să fie comise, adică sunt de caracterul fiarei. Occidentul nu este fiara. Acest oraș care urma să fie distrus nu este fiara. Este Ierusalimul. Dar, cu toate acestea, asupra acestui oraș și în viitor, asupra vestului, asupra Statelor Unite și asupra fiecărei țări în care există și păcate ale Babilonului, va veni un rău aproape fără milă. Și fără milă pentru cei răi. DUMNEZEU nu va cruța pe nimeni care va fi contaminat de răutate, de iubirea de bani, de egoism, de orice păcat care există, de nedreptate, de asuprire, pe cei care nu au milă pentru cei săraci, pentru cei îndatorați, pe cei care amenință pentru a obține banii, pentru a obține înapoi banii împrumutați. Orice fel de perversiune, de abominație în ochii lui DUMNEZEU va fi pedepsită și lumea se va umple de cadavre. Lumea occidentală, asta e clar. Dar, cu toate acestea, în acest moment, DUMNEZEU va marca pe unii care nu au fost de acord cu ceea ce se întâmplă. Probabil profeții Săi, poporul Său, pe care Duhul i-a împiedicat să se amestece în astfel de lucruri și care au vorbit deschis împotriva acestor rele ale Occidentului. Liderii nu au luat aminte, nu au făcut nimic și distrugerea a venit peste ei. Și după ce se va împlini ceea ce am citit în Ieremia, există acest capitol 33 al lui Ieremia cu frumoasele sale promisiuni de a restaura, de a pune regi ai dreptății, de a face din această împărăție a vestului o împărăție a lui DUMNEZEU, o împărăție a adevărului, a dreptății și a milei. Și, în același timp, li se va da puterea de a elibera, pentru că ei nu au puterea de a elibera, așa cum am citit. Ei nu aveau puterea de a elibera pentru că trăiau în păcat. "Nu era nimeni care să ne elibereze din mâinile lor". Se spune aici în Plângerile 5. Cu alte cuvinte, nu au avut puterea de a elibera, dar vor avea după această pedeapsă a celor răi, această curățire a sanctuarului, atunci totul se va întoarce împotriva celei de-a patra fiare, împotriva acestei curve și va fi pedepsită și arsă cu foc până la capăt. Și împărăția și stăpânirea tuturor împărățiilor de sub ceruri va fi dată sfinților Celui Preaînalt, iar stăpânirea Lui va fi o stăpânire veșnică, se spune în Daniel capitolul șapte. Și să citim un alt mic text. În cartea lui Daniel. Vom deschide în Daniel capitolul nouă. În concordanță cu ceea ce am citit și cu Psalmul douăzeci și doi, nu vom citi de la versetul douăzeci și patru, deși totul vorbește despre asta, vom citi de la versetul douăzeci și cinci, amintindu-ne și de cartea

lui Zaharia, care vorbește despre o restaurare a templului, construirea Ierusalimului și a templului, dar din punct de vedere spiritual se referă în această lume la ființa umană perfectă, de caracter, cu milă și cu adevăr. Și spune aici: "Să știți deci și să înțelegeți că de la ieșirea cuvântului de restaurare și de zidire a Ierusalimului până la Mesia, prințul, vor fi șapte săptămâni, șizeci și două de săptămâni, și iarăși se va zidi strada și zidul în vremuri de restriște", adică în cele șapte trâmbițe. Această profecie are mai multe aplicații, are o aplicație în istorie, o cunoaștem foarte bine, dar acum vorbim despre a doua aplicație care va fi în viitor, în timpul trâmbițelor. Și spune: "Și după cele șizeci și două de săptămâni, Mesia va fi stârpit, dar nu pentru el însuși, iar poporul unui prinț care va veni va distruge cetatea și sanctuarul. Cu un potop se va sfârși", adică este vorba de distrugerea care va veni asupra Occidentului în timpul trâmbițelor. "Și până la sfârșitul războiului va fi nimicită cu pustiiri", adică până la sfârșit, în timpul acestor trei ani și jumătate, va fi război și distrugere. Dar să observăm că acest lucru se va schimba la sfârșit. "Și într-o săptămână El va confirma legământul pentru mulți. Și la mijlocul săptămânii va face să înceteze sacrificiul și jertfa. Apoi, cu mulțimea", adică după aceasta, "cu mulțimea", adică aici înseamnă și extremă, până la extremă, "cu extremitatea abominațiilor va fi pustiirea, și aceasta până la o mistuire deplină. Iar ceea ce este hotărât", adică ceea ce se vorbește acum, această întreagă mistuire nu este pentru cetate și sanctuar, nu este pentru Occident, dar vom vedea la sfârșit. Adică, "la sfârșit va fi pustiire până la mistuire deplină, iar ceea ce este hotărât se va vărsa asupra pustiitorului". Pustiitorul este comunismul. Aceste țări sunt cele care vor pusti parțial Occidentul, dar la sfârșit DUMNEZEU va aduce înapoi, va întoarce cursul distrugerii și pustiitorul va fi distrus și pustiit până la capăt. Despre pustiitor am arătat că Biblia vorbește în multe locuri și se referă la Satana, la a patra fiară.

Acesta este cuvântul pe care Domnul l-a dat pentru această zi a trâmbițelor, pentru ca noi să înțelegem mai bine ceea ce va urma, pentru ca să ne hotărâm dacă vom face parte dintre cei care îi asupresc pe frații noștri sau dintre cei care strigă și gem din cauza urâciunilor care se fac în Occident și, de asemenea, să ne rugăm și să strigăm pentru cei asupriți care sunt uciși în fiecare zi în această a patra fiară, în aceste țări ale comunismului. DUMNEZEU va avea un popor de împărați și preoți. Eu cred că un popor de regi și preoți poate însemna regi în realitate, un popor de regi care sunt cele zece coarne și preoții sunt un alt popor, adică două popoare, un popor de regi și un popor de preoți care se vor ruga și care vor striga, își vor ridica mâinile pentru că rugăciunile lor au putere, vin înaintea tronului lui DUMNEZEU pentru că își sfințesc viața și pot schimba cu rugăciunile lor cursul distrugerii care va veni. Fie ca noi toți să tânjim să facem parte din acești preoți ai lui DUMNEZEU, cei 144 de mii, și să vorbim, să înțelegem și să vorbim clar, demascând toate acestea, aceste rele care vor primi pedeapsa împreună cu cei răi și să îi salvăm pe unii scoțându-i din foc, așa cum spune Biblia. Este de datoria noastră să proclamăm adevărul, să îi avertizăm pe cei care sunt pe cale să piară, așa cum a făcut Ieremia acolo și să facem practic lucrarea lui Ieremia. Și fericiți sunt cei care vor îndura orice ocară, tot ceea ce i se poate întâmpla celui care vorbește deschis, dar care în final vor primi cununa gloriei, vor primi domnia unei lumi perfecte, o lume purificată de orice păcătos și de orice răutate. Fie ca acest dor să fie cu toți cei care aud

acest mesaj și să îl traducă, să îl răspândească și să îl trimită și altora pentru salvarea lor. Pacea să fie cu tot Israelul. Amin.

Institutul Madison

scoalamadison@protonmail.com

Telegram RO: https://t.me/Institutul_Madison_Spania

Telegram ES: https://t.me/instituto_madison_es

elultimoclamor.org

Mulțumim Domnului Isus Cristos pentru binecuvântarea de a înțelege Cuvântul Său!